

44 - 189β

1673. Ἀπόφασις τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Παναγιωτάκη Νικουσίου, δι’ ἐπιτρόπων, ἐν Μυκόνῳ, ἀπὸ 12 Αὐγούστου, περὶ ἀποζημιώσεως δι’ ἀνθρωποκτονίαν,
ἐν 56a, σ. 89 - 92.

(‘Η ἀπόφασις ὁρίζει νὰ δώσῃ ὁ ἐναγόμενος, φονεὺς τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνηλίκου ἐνάγοντος, ἀμέσως μὲν 20 ρεάλια πρὸς διατροφὴν του, μετὰ δὲ τὴν ἐνηλικίωσίν του ἔτερα 40, ὅπερ ἀποτελεῖ μᾶλλον ποινὴν τοῦ ἐναγομένου, ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀποζημιώσεως τοῦ ἐνάγοντος).

45 - 191a

1674. Ἀπόφασις Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, ἀπὸ 25 Απριλίου, περὶ πωλήσεως προικώου ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, συναινέσει τῆς γυναικός,
ἐν 56a, σ. 94 - 96.

(‘Η μὴ «κοντετζιονάδα» προὶξ ἐπιτρέπεται ν’ ἀπαλλοτριωθῇ ἐφ’ ὅσον συναινεῖ εἰς τοῦτο καὶ ἡ σύζυγος, ἥτις, συνεστῶτος τοῦ γάμου, εἶναι ἡ κυρία τῆς προικός, τοῦ ἀνδρὸς ἔχοντος ἐπ’ αὐτῆς δικαίωμα ἐπικαρπίας).

46 - 191β

1674. Δάνειον ἐν Νάξῳ,
ἐν 195a, σ. 225 - 228.

(‘Η δφειλέτις παραδίδει εἰς τὸν δανειστὴν ὅλην τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς, ὅστις τοῦ λοιποῦ θὰ εἰσπράττῃ τὰ προϊόντα τῆς γῆς, τὰ μισθώματα κλπ., θ’ ἀποδίδῃ δὲ ταῦτα ὅμα τῇ καταβολῇ ὑπὸ τῆς δφειλέτιδος ἡ τῶν κληρονόμων τῆς τμήματος τοῦ γρέους της ἐκ ρεάλιων 110, διότι τὰ ὑπόλοιπα ρεάλια 100 θὰ συμψηφισθοῦν πρὸς τὰς εἰσπράξεις ἐκ μέρους τοῦ δανειστοῦ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀκινήτων).

47 - 192a

1675. Δωρεὰ ἐν ζωῇ, ἐν Νάξῳ,
ἐν 195a, σ. 228 - 232.

«...ἡ Γ. Γ. . . καὶ γνώμην ἀβίαστον κάμνει δυνατήν καὶ ἀκατάλυτον ντονατζιόνε πρὸς τὸν . . . ἀξάδελφόν της Ν. Γ. τὰ κάτωθεν ὄνοματισμένα ὑποστατικὰ πό χει καὶ τῆς εὑρίσκονται ἀπὸ προικιὸ ἐδικό της . . . διὰ πολλὲς χάρες

καὶ καλωσύνες ποὺ ἀπ' αὐτὸν ἔχει γνωρισμένες καὶ διὰ τὸ σιμότερον τῆς συγγενείας... Ὁ δὲ Ν. Γ. δεχόμενος τὴν καλήν της προθυμίαν καὶ τὸ σπλάγχνος τῆς συγγενικῆς ἀγάπης ὑπόσχεται καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἄλλον μέρος εἰς εὐχαρίστησιν καὶ ἀντιχάριταν τοῦ αὐτοῦ δωρήματος νὰ ἔχῃ πάντα τὴν ἔγνοια της σὲ ζωὴν καὶ θάνατον... Ἀκόμη λέγει καὶ τοῦτο: ὅτι, ἀν εἶχε τὴν εὐφῆ καμμία χρεία ἢ ἄλλη σωματικὴ ἀσθένεια ὅπου νὰ χρειάζεται βοήθεια καὶ ὁ αὐτὸς ἐξάδελφος νὰ μὴν τὴν ἐπισκέπτεται εἰς τὰ χρειαζούμενα ὅλα, νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν νὰ ἀπλώθη ὅπου εἶχεν δελίσει ἀπὸ τὰ καλά της νὰ πουλῇ διὰ νὰ κυβερνᾶται...».

48 - 192β

1675. Σύμβασις καλλιεργείας κτήματος ἐν Νάξῳ, ως «μισιάρικου»,

ἐν 195a, σ. 235 - 236.

«...εὐφισκόμενα τὰ δύο μέρη ταῦτα: πρῶτο μὲν ὁ Δ. Μ., τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὁ Γ. Γ. ὅμαδι μὲ τὴν συνβίᾳν του τὴν Καλή, ἥλθασιν καὶ τὰ δύο μέρη εἰς σὲ ὄνομα παντικίου, λέγοντας ὁ αὐτὸς Γ. ὅτι πῶς ἔχει ἔνα κομμάτι χωράφι ἀπὸ πονηρίου τῆς γυναικας του. . . Τώρα τὸ αὐτὸ πρᾶμα ως καθὼς εὐφίσκεται καὶ ἀπὸ τὴν σύμερον τὸ αὐτὸ πρᾶμα νὰ ἐκδύνεται ὁ αὐτὸς Γ. καὶ ἐντύνει καὶ παραδίνει το εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἐξουσίαν τοῦ Δ. καὶ τῶν κληρονόμων του, τὸ δποῖον τοῦ τὸ δίνει διὰ παντίκι, νὰ τὸ δουλεύῃ κατὰ τὴν τάξιν τῶν παντικίων δλονδν, τὸ δποῖο νὰ γίνῃ ἀμπέλι, καὶ ὅτι διάφορον ἐξαποστείλει ὁ θεὸς σὲ κρασὶ ἢ σὲ ἄλλην ἵντράδα, νὰ παίρην ὁ καθένας τὴν ἐμισή, ἔτζι αὐτοί, ἔτζι οἱ κληρονόμοι τως καὶ διὰ τιμὴν καὶ πληρωμὴν τοῦ ἄνωθι παντικίου διὰ τὸ λεγόμενον πρᾶμα ἔδωσε ὁ Δ. εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Γ. καὶ τῆς συνβίᾳς του κάρτα πέντε... ως καθὼς ἐσυνιβάστησαν ἀνάμεσόν τως καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ σατζαφαρισμένη ἦγονν εἰς τὸ ἔνα τετάρτι ἀπὸ πᾶσα τέσσερα τοῦ πραμάτου δλονοῦ, ἦγονν εἰς τὴν πάρτην ποὺ ἐξουσίαζεν ὁ Γ. καὶ ἡ γυνή του καὶ ὅπότε καιρὸν ἥθελε γυρέψει ὁ Γ. καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ τὰ μοιούσονν, νὰ μὴν ἔχονν ἐξουσία, μόνον ἃς εἴραι ἀνάμεσον τως πάντοτες... Ὁ ἀλληλογίσας νὰ τὸ πληρώη...».

49 - 193β

1676. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας,

ἐν 56a, σ. 96 - 99.

(Ἐκ τῆς ἀποφάσεως συνάγεται, ὅτι ἐν Μυκόνῳ δὲν ἔσχεν ὁ θεσμὸς τῆς συεισφορᾶς τῆς προικός, τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῶν προικισθεισῶν θυγατέ-

